

Nic za nic – Izabela Trojanowska

Dziwnie jakoś tak
Uprościł nam się świat:
Wszystko się da wycenić!
Możesz śmiać się w nos losowi,
Jeśli wciąż dźwięczy Ci
Grosz w kieszeni!
Wszystko cenę ma
I wartość swoją zna
Wszystko, w co grać spróbujesz!
Najzwyklejsza rzecz,
Zwyczajny ludzki gest,
Nawet ten gest kosztuje!
Słyszysz raz po raz:

Za darmo nic!
Za darmo nie ma już nic!
Za darmo nic!
Darmo nie ma już nic!
Tak już jest - taki zaczął się styl!
Chcesz czy nie
Musisz zgodzić się z tym!
W każdej grze, czyś jest aktor,
Czy widz - za darmo nie ma
Dziwnie jakoś tak
Zawęził nam się świat
Spróbuj no nie narzekać!
Pośród mowy cyfr
Rzadko słyhać w nim
Normalny głos człowieka
Wszystko cenę ma
I wartość swoją zna
Wszystko, w co grać spróbujesz!
Najzwyklejsza rzecz,
Zwyczajny ludzki gest,
Nawet ten gest kosztuje!
Słyszysz raz po raz:

Za darmo nic!
Za darmo nie ma już nic!
Za darmo nic!
Darmo nie ma już nic!
Tak już jest - taki zaczął się styl!
Chcesz czy nie
Musisz zgodzić się z tym!
W każdej grze, czyś jest aktor,
Czy widz - za darmo nie ma
Za darmo nic!
Za darmo nie ma już nic!
Za darmo nic!
Darmo nie ma już nic!

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych